

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Et Besøg

Citation: Fibiger, Mathilde: "'Et Besøg'", i Fibiger, Mathilde: "*Et Besøg*", 1851, s. 76.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger02val-shoot-idm139950813728320/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: "Et Besøg"

Kvindeligheden Skyld for hvad der simpelthen er Mangel paa Forstand og Opfattelseevne hos mig selv; en Mangel, som forresten i Almindelighed ligesaa ofte findes hos Mændene, som hos os. Den hele Forsjæl er at vi ikke gjøre Brug deraf, eller anvende vor Forstand i en underordnet Sphære. Det er urigtigt, uærdigt for Mennesker! Havde jeg blot Sone, som jeg har Willie, saa skulde jeg nok vide at en Kvinde kan være Menneske saabelsom Manden, og at — kan hun ikke være Helt, saa kan hun være Helinde! Og jeg heder Enhver af Eder, der har den Forstand, jeg mangler — for sin egen — for min, for „vor“ Skyld at lade være at gjenme den under Naas og Luffe, men at give den i Menneskehedens Tjeneste, og ved den livligt at deltage i de almindelige Interesser, uden at tænke videre paa om det er Kvindeligt eller ei. Er Kvindeligheden af den Natur, at den kan tabes som en anden Ting, saa er den ikke værdt at eie eller have. Det er den, der skulde vogte Eder — ikke omvendt! Kan der tænkes noget ukvindeligere end at gaae og passe paa sin Værdighed!!

Om den samme tidbemærkede Kvindelighed kan man rigtignok sige, at den „er her og der, og Straalemeester tillige.“ Ikke alene i store, men ogsaa i smaae Anliggender kommer den med sit NB; selv hvad Fornøjelser angaaer, følger den med, og hindrer Eder i at hengive Eder ganske til dem. Ja, hvis det skal kaldes Fornøjelse, at gaae paa Besterbro, og see Løverne og St. Petersborg,

eller at gaae i Livoli, fjære i Skoven o. s. v. saa kan det jo nok see i al Kvindelighed, men det, som skulde gjere det morsomt, mangler kun som oftest; thi for ret af Hjertet at more sig, udfærdres der at man giver sig Morfaben i Vold, at man griber Glæden i Flugten, og tilfredsstiller Dnsket i det Dieblik, det opstaaer; men det staaer sjeldent i vor Magt. Jeg vil give et Exempel herpaa, dersom I have Laalmodighed til at høre en Beskrivelse af Hr. Sørensens Skovtour, saaledes som den i dette Dieblik fremstiller sig for min Phantaste:

Student Sørensen staaer en dejlig Sommermorgen ved Vinduet, og ryger en Cigar, da det pludseligt falder ham ind, at det kunde være morsomt, at benytte de sidste Dage af Sommerferien til en Fodtour. Beslutningen er Et med Udførelsen, og neppe et Kvarteer efter er han allerede paa Vei. Samme Morgen er hans Søster kommet usædvanligt tidligt op, og trækker Veiret forundtlig glad og oplivet, da hun slaaer Gardinet tilside, og sees den klare, blaae Himmel, og Solen, som skinner paa Gjenboens Tag. Mange ubestemte, behagelige Følelser røre sig i hendes Sind, medens hun med Diet følger Kuglen, som syngende flyver højt op i Luften, og da den forsvinder for hendes Syn, vender hun sig hurtig om med det Udbrud: I dag maae vi i Skoven! — Oplydt af denne Tanke skynder hun sig ned i Dagligstuen, hvor Hr. Sørensen læser i Nybeposten, mens hans Kone skænker Thee. „Jeg har faaet en Idee, Fader! Lov mig